Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote. :—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 38 | **Puck, środa, dnia 22 września 1926 r.** | **Rok 40**

Treść:

371.
Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych
z dnia 14 lipca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych o rejestracji zamieszkałych zagranicą obywateli Rzeczypospolitej Polskiej posiadających stopnie oficierskie.

Na podstawie art. 1 i 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 50 poz. 325) o spisie oficerów, art. 14, 112 i 116 ustawy z dn. 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609) oraz art. 105, 118 i 123 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych prawach i obowiązkach oficerów W. P. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 256) zarządza się co następuje:

§ 1. Obywatele polscy, przebywający poza granicami Rzplitej Polskiej, którzy posiadali stopnie oficerskie w armjach obcych, w polskich formacjach wojskowych lub w stopniach oficerskich służyli w Wojsku Polskiem, podlegają obowiązkowi rejestracji z wyjątkiem osób, które:

1) zostały zwolnione z wojska na podstawie prawomocnego wyroku sądowego lub prawomocnego orzeczenia oficerskiego sądu honorowego;
2) w czasie od 1 lipca 1922 r. do 31 lipca 1925 r. już uczyniły zadość obowiązkowi rejestrowania sią w kraju;
3) zostały mianowane formalnie przez ogłoszenie w rocznikach oficerskich 1923 i 1924 r. oficerami rezerwy lub, jako oficerowie zawodowi, zostały przeniesione do rezerwy;
4) przekroczyły, wzgl. w bieżącym roku kalendarzowym kończą 60 lat życia.

§ 2. Od obowiązku zgłoszenia się do rejestracji nie zwalnia ogłoszenie przyjęcia do Wojska Polskiego w jednym z dzienników urzędowych Ministerstwa Spraw Wojskowych (Dz. R. Kom. Wojsk., Dz. Rozk., Dz. Rozk. Wojsk., Dz. Pers.), wzgl. umieszczenie na tymczasowych listach i spisach oficerów rezerwy, ogłoszonych przed wydaniem rocznika oficerskiego 1923 r.

§ 3. Rejestrację wymienionych w § 1 oficerów prowadzą urzędy konsularne Rzplitej Polskiej z wyjątkiem honorowych nieetatyzowanych, w ciągu roku od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, według instrukcyj wydanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 4. Zgłoszenie się do rejestracji powinno nastąpić w drodze osobistego zgłoszenia się oficera we właściwym urzędzie konsularnym, zaś w razie niemożności osobistego stawienia się, w drodze pisemnej.

§ 5. Przy zgłoszeniu się do rejestracji mają oficerowie przedłożyć następujące dokumenty:

1) oficerowie b. armji austrjackiej — oryginalne dekrety nominacyjne, względnie ich odpisy urzędowo uwierzytelnione, albo urzędowo uwierzytelnione odpisy z Dz. Rozp. (Personal-Verordnungsblatt), albo karty indentyczności, lub rozkazy generałgubernatorstwa, rozkazy pułkowe, lub wreszcie legitymacje oficerskie.

W braku oryginałów lub należycie uwierzytelnionych odpisów, obowiązane są przedstawić na piśmie stan i przebieg służby z dokładnemi datami zmian i nominacyj, co ma być poświadczone przez dwóch oficerów Wojska Polskiego, pełniących czynną służbę; w razie zaś niemożności uzyskania tych zaświadczeń należy się powołać na odnośnych oficerów imiennie, podając ich obecny przydział służbowy lub bliższe okoliczności, któreby mogły służyć władzom wojskowym do stwierdzenia faktycznego stanu rzeczy;

2) oficerowie b. armji niemieckiej — oryginalne dekrety nominacyjne lub ich odpisy urzędowo uwierzytelnione albo urzędowo uwierzytelnione odpisy z dzienników personalnych państw Rzeszy Niemieckiej, albo wreszcie legitymacje oficerskie.

W braku oryginałów lub należycie uwierzytelnionych odpisów postąpić należy jak w pkt. 1, ust. 2;

3) oficerowie b. armji rosyjskiej — oryginalny formularz (posłużnoj spisok) datowany przed 1 listopadem 1917 r.

W braku oryginałów lub należycie uwierzytelnionych odpisów postąpić należy jak w pkt. 1, ust. 2;

4) oficerowie b. formacyj polskich — oryginalne dowody stopni oficerskich, uzyskanych w formacjach polskich lub powołać się na odnośne rozkazy formacyj polskich.

W braku oryginałów lub należycie uwierzytelnionych odpisów postąpić należy jak w pkt. 1, ust. 2.

§ 6. Jeżeli oficerowie, należący do poszczególnych grup, wymienionych w § 5, byli następnie przyjęci do Wojska Polskiego jednym z dzienników urzędowych Ministerstwa Spraw Wojskowych, jednakże podlegają obowiązkowi rejestracji w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia, powinni oprócz dokumentów, wymienionych w § 5, przedłożyć ponadto:

a) jeżeli w Wojsku Polskiem faktycznie służyli — dokumenty zwolnienia z wojska (tymczasowa karta bezterminowego urlopowania, tymczasowa karta zwolnienia do rezerwy lub też innego rodzaju dokument zwolnienia);

b) jeżeli w Wojsku Polskiem faktycznie nie służyli — karty odroczenia.

W razie niemożności dostarczenia dokumentów oficerowie ci winni podać, gdzie ewentualnie je złożyli i określić w przybliżeniu czas, w którym nastąpiło ich przyjęcie do Wojska Polskiego i ogłoszenie tego przyjęcia w jednym z dzienników urzędowych Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 7. Ponadto winni wszyscy bez wyjątku oficerowie zgłaszający się do rejestracji przedłożyć:

a) życiorys (curriculum vitae) ze szczególnem uwzględnieniem czasu od 1 listopada 1918 r. do chwili zarejestrowania się (oficerowie b. armji rosyjskiej — od rewolucji październikowej 1917 r. do chwili zarejestrowania się);

b) poświadczenie władz administracyjnych lub samorządowych miejsca zamieszkania zagranicą, zawierające opinje o prowadzeniu się danej osoby oraz stwierdzające niekarność sądową.

Do poświadczenia tego mają kierownicy urzędów konsularnych, w wypadkach, w których uznają to za wskazane, dołączyć opinję ogólną o danym oficerze z uwzględnieniem jego lojalności państwowej oraz ewent. uwagi i spostrzeżenia zebrane w związku z tem;

c) dokładnie wypełnioną kartę kwalifikacyjną według otrzymanego w urzędzie konsularnym wzoru Nr. 1;

d) dowód posiadania obywatelstwa polskiego. Jeżeli zgłaszający się do rejestracji nie posiada dostatecznych dowodów, obywatelstwo jego stwierdzi urząd konsularny w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną I instancji.

§ 8. Oficerowie zwolnieni z szeregów wojska na podstawie orzeczenia komisji superrewizyjnej, jako zupełnie niezdolni do pełnienia jakiejkolwiek służby wojskowej (inwalidzi), a podlegający obowiązkowi rejestracji w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia, winni przy rejestracji przedłożyć dokumenty superrewizyjne, względnie inwalidzkie lub ich uwierzytelnione odpisy.

§ 9. Opierając się na powyższych wytycznych przeprowadzą urzędy konsularne rejestrację w sposób następujący:

Zgłaszających się do rejestracji wpisywać należy do formularza rejestracyjnego, według wzoru Nr. 2, który ma być prowadzony w dwóch egzemplarzach, i po wypełnieniu odpowiednich rubryk należy odebrać od nich wszystkie dokumenty wymagane w myśl §§ 5, 6, 7, 8 i wręczyć im wzamian zaświadczenie zgłoszenia się do rejestracji według wzoru Nr. 3, w którym powinny być wyszczególnione dokumenty, jakie rejestrujący się złożył.

Dokumenty zdeponowane w ten sposób przez każdego poszczególnego oficera należy segregować w osobnych okładkach, notując na każdej z nich Nr. wydanego wzamian zaświadczenia, imię i nazwisko rejestrującego się oraz wykaz zawartych wewnątrz dokumentów.

§ 10. W wypadku, jeżeli przy rejestracji oficer zamelduje o swej niezdolności do służby wojskowej, należy wezwać go dla zbadania i wydania orzeczenia, analogicznie do przepisów §§ 207, 211 i 212 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr, 37 z 1925 r. poz. 252).

Orzeczenia te, wpisane do odrębnej listy orzeczeń konsulatu w sprawach rejestracji oficerów rezerwy, należy załączyć następnie w odpisie do dokumentów zarejestrowanego oficera.

§ 11. Po przeprowadzonej w ten sposób rejestracji wszystkich oficerów w przepisanym terminie, urzędy konsularne prześlą jeden egzemplarz formularza rejestracyjnego wraz z wszystkiemi złożonemi dokumentami do Ministerstwa Spraw Wojskowych, zatrzymując drugi egzemplarz w urzędzie konsularnym dla celów ewidencji i kontroli.

§ 12. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają również wszyscy obywatele Rzplitej Polskiej, zamieszkali zagranicą, którzy nie przekroczyli względnie w bieżącym roku kalendarzowym nie kończą 60 lat życia, a którzy posiadali w armjach obcych, w polskich formacjach wojskowych lub w Wojsku Polskiem stopnie urzędników wojskowych.

Rejestrację tych ostatnich mają przeprowadzić urzędy konsularne w sposób analogiczny jak przepisany dla oficerów, przyczem zgłaszających się należy wpisywać do oddzielnego formularza rejestracyjnego.

W razie niemożności dostarczenia dokumentów takich, jak wymagane od oficerów w myśl §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, powinni zgłaszający się do rejestracji byli urzędnicy wojskowi złożyć inne dokumenty, jakie posiadają, któreby

twierdzały ich stosunek do wojska, względnie uwierzytelnione odpisy tychże.

§ 13. Urzędy konsularne podadzą treść niniejszego rozporządzenia do wiadomości wszystkim zainteresowanym w sposób uznany przez nie za najodpowiedniejszy w danym okręgu, t. j. zapomocą ogłoszeń w prasie miejscowej, obwieszczenia w lokalach urzędów konsularnych, oraz bezpośredniego zawiadomienia zainteresowanych drogą ustną lub korespondencyjną.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Spraw Wewnętrznych: Młodzianowski
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Powyższe podaję do wiadomości zainteresowanych.

Puck, dnia 1. 9. 1926 r.

Starosta: Lipski.

372.

Rozporządzenie policyjne

Wojewody Pomorskiego z dnia 28. 6. 1926 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obszar powiatu działdowskiego mocy obowiązującej rozporządzeń policyjnych naczelnego prezesa b. prowincji Prus Zachodnich.

a) z dnia 23 października 1912, dotyczącego wyrobu i obrotu napojami musującymi (Polizei-Verordnung betreffend die Herstellung Kohlensaurer Getränke und den Verkehr mit solchen Getränken-Amtsblatt rejencji kwidzyńskiej z roku 1912 str. 511).

b) z dnia 24 grudnia 1912 dotyczącego uzupełnienia rozporządzenia z dnia 23 października 1912 (Amtsblatt rejencji kwidzyńskiej z roku 1913 str. 13) oraz zniesienia obowiązujących na tym obszarze analogicznych rozporządzeń policyjnych naczelnego prezesa b. prowincji Prus Wschodnich względnie prezesa b. rejencji osztyńskiej.

Na podstawie § 137,139 i 140 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (zbiór ustaw pruskich str. 195) w związku z § 6, 12 i 15 ustawy o administracji władz policyjnych z dnia 11 marca 1850 (zbiór ustaw pruskich str. 265) oraz z powołaniem na art. 8 ustawy o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej z dnia 1 sierpnia 1919 (Dz. Praw nr. 64 str. 675) zarządzam za zgodą Wojewódzkiej Rady Administracyjnej co następuje:

§ 1. Rozporządzenia policyjnego naczelnego prezesa b. prowincji Prus Zachodnich

a) z dnia 23 października 1912 dotyczące wyrobu i obrotu napojami musującymi (Polizei-Verordnung betreffend die Herstellung kohlensaurer Getränke und den Verkehr mit solchen Getränken) i

b) z dnia 24 grudnia 1912, dotyczące uzupełnienia rozporządzenia z dnia 23 października 1912, obowiązujące w powiatach Województwa Pomorskiego, które wchodziły w skład b. prowincji Prus Zachodnich, rozciąga się na obszar powiatu działdowskiego.

§ 2. Analogiczne rozporządzenia policyjne wydane przez naczelnego prezesa b. prowincji Prus Wschodnich względnie prezesa b. rejencji olsztyńskiej obowiązujące dotychczas na obszarze powiatu działdowskiego znosi się.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 28 czerwca 1926 roku.

Wojewoda
w z. (—) Stonawski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych i nadmieniam, że w myśl § 10 rozp. z dnia 23. X 1912 (Dz. Urz. Rej. Kw. str. 511) winny aparaty do wyrobu i sprzedaży napojów musujących być przed używaniem poddane pierwotnej próbie odbiorczej na wytrzymałość, a następnie należy według uznania miejscowych władz policyjnych, mniejwięcej dwa lata, przeprowadzać rewizje perjodyczne stanu aparatów. Do przeprowadzenia pierwszych prób odbiorczych jest upoważnione Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Poznaniu, które funkcje swoje spełniać będzie przez oddziały w Bydgoszczy i Grudziądzu, zaś próby perjodyczne wykonują rzeczoznawcy, ustanowieni przez miejscowe władze policyjne. Do powyższych oddziałów Stowarzyszenia Dozoru Kotłów winni właściciele aparatów skierowywać swoje wnioski o przeprowadzenie prób wytrzymałości. Po przedłożeniu poświadczenia Stow. Dozoru Kotłów o dokonanej próbie, udziela policyjna władza miejscowa zezwolenie na używanie aparatu. Powyższe przepisy nie odnoszą się do syfonów szklanych.

W związku z powyższem wzywam wszystkie przedsiębiorstwa i osoby, posiadające aparaty wyżej wymienione, aby pod grozą kar, przewidzianych w § 15 wyżej powołanego rozporządzenia policyjnego z dnia 23. X. 1912 r., poddały aparaty te w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 października 1926 r. próbie wytrzymałości, a o ile to już się stało, uzyskały od właściwej miejscowej władzy policyjnej zezwolenia na ich używanie.

Podległe mi miejscowe władze policyjne podadzą powyższe ponadto do wiadomości osób interesowanych — zamieszkałych na terenie danych obwodów —, przeprowadzą po upływie wyżej podanego terminu rewizje, czy aparaty do wyrobu i sprzedaży napoji musujących — bądące w użyciu — były poddane próbie wytrzymałości oraz uwiadomią mnie, czy właściciele uzyskali zezwolenie na ich używanie.

Puck, dnia 16 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

373.

Obwieszczenie

w sprawie egzaminu na podkuwaczy koni.

Następny termin egzaminu na podkuwaczy koni ustala się na sobotę, dnia 9. X. 1926 roku o godz. 8 rano w Urzędowej Szkole Podkuwaczej w Starogardzie.

Zgłoszenie do egzaminu tego należy przedkładać na ręce technicznego kierownika Urzędowej Szkoły Podkuwaczy p. Gołębiewskiego w Starogardzie, załączając:

1) metrykę urodzenia
2) świadectwa czeladnikowskie w zawodzie kowalskim
3) własnoręcznie napisany życiorys i inne świadectwa z odbytego technicznego wyszkolenia.

Nadto należy załączyć pisemne zaręczenie, że zgłaszający nie poddawał się w ostatnich 6-ciu miesiącach egzaminowi na podkuwacza koni przed inną komisją egzaminacyjną z wynikiem ujemnym.

Wniosek winien być w myśl rozp. Min. Skarbu z dnia 24. IV. 23 r. (Dz. Ust. nr. 44 poz. 298) oraz rozp. Min. Skarbu z dnia 28. IV. 24 r. (Dz. Ust. nr. 36 poz. 392) zaopatrzony w znaczek stemplowy w wysokości 2 zł a każdy załącznik w znaczek stemplowy 40 gr.

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej Podkuwaczy Okręgu II. Starogardzkiego.
(—) Ziegert
Wojewódzki Inspektor Weterynarji.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 16 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

374.
Obwieszczenie
w sprawie kursu podkowniczego w Starogardzie.

Następny z kolei kurs podkuwaczy koni w Urzędowej Szkole Podkuwaczy w Starogardzie rozpocznie się dnia 1. X. 1926 r.

Od kandydatów, chcących korzystać z kursu wymaga się ukończenia 19 roku życia i przedłożenia świadectwa czeladnika kowalskiego. Kurs trwa 3 miesiące, a nauka jest bezpłatna. Koszty utrzymania podczas trwania kursu ponosi kandydydat osobiście.

Zgłoszenia na kurs przedkładać należy na ręce technicznego kierownika Urzędowej Szkoły Podkuwaczy p. Gołębiewskiego w Starogardzie.

Puck, dnia 16 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

375.
Zatwierdzenie sołtysa gminy Bór.

Jako sołtysa gminy Bór zatwierdziłem pana Ignacego Barlasza I. z Boru.

Puck, dnia 11 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

376.
Zatwierdzenie
sołtysa i ławników gminy Domatówko.

Jako sołtysa gminy Domatówko zatwierdziłem p. Jana Błażka, jako I. ławnika p. Jana Szymańskiego, jako II. ławnika p. Augustyna Łyska z Domatówka.

Puck, dnia 13. września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

377.
Zatwierdzenie
II. ławnika gminy Jastarnia.

Jako II. ławnika gminy Jastarnia zatwierdziłem p. Michała Lisakowskiego z Jastarni.

Puck, dnia 11 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

378.
Obwieszczenie
dot. zamianowania zastępcy urzędnika stanu cywilnego na obwód pogórski.

Dekretem z dnia 3 września 1926 r. l. dz. II. b. 6830/26 zamianował p. Wojewoda Pomorski p. Józefa Klebbę z Kosakowa zastępcą urzędnika stanu cywilnego na obwód Pogórze.

Puck, dnia 15 września 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z.
ks. Witkowski.

379.
Zatwierdzenie
przewodniczącego spółki meljoracyjnej „Karwieńskiebłoto“.

Na podstawie § 7 statutu spółki z dnia 17. 4. 1926 r. zatwierdzam p. Hermana Kołodzika z Karwieńskiegobłota jako przewodniczącego spółki meljoracyjnej „Karwieńskiebłoto“.

Puck, dnia 16 września 1926 r.

Starosta:
w z. ks. Witkowski.

380.
Obwieszczenie w sprawie zaprowadzenia służby telegraficznej i telefonicznej w urzędach pocztowych.

Podaję do wiadomości publicznej, że w urzędach pocztowych: Janów koło Sokółki, pow. Sokółka, oraz w agencjach pocztowych: Turgiele, pow. Wilno, Brzegi koło Swidra, pow. Warszawa, Odryżyn, pow, Drobiczyn poleski, Międzyleś, pow. Radzymin, Słobódka Zawierska, pow. Brasław, Węglewice, pow. Wieluń, Wysokie koło Krasnegostawu, pow. Krasnystaw, Dołhobyczów, pow. Hrubieszów, Wnory, pow. Wysokie Mazowieckie, Plecka Dąbrowa, pow. Kutno i Małe Solecznik, pow. Wilno — zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną, w urzędach pocztowych: Wyszogrodzie, pow. Płock, Sanniki, pow. Gostynin, Maciejów, pow. Kowel, Skępę, pow. Lipno, Ratno, pow. Kowel i Wasiliszki, pow. Lida służbę telegraficzną a w urzędzie pocztowym Sołotwina, pow. Bohorodczany służbę telefoniczną.

Puck, dnia 14. 9. 1926 r.

Starosta
w z. ks. Witkowski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.